

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, precum și modificarea Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 21 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 10, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„b) nerespectarea de către persoanele juridice a prevederilor art. 3 alin. (1), (1¹), (5), (5²), (6), (7¹) și ale art. 4 alin. (2) se sancționează cu amendă contravențională de 5.000 de lei la prima abatere, cu amendă contravențională de 10.000 de lei și cu sancțiunea complementară de suspendare a activității până la remedierea situației care a dus la suspendarea activității la a doua abatere; săvârșirea unei noi contravenții la această lege se sancționează cu amendă contravențională de 15.000 de lei și cu sancțiunea complementară de închidere a unității.”

2. **La articolul 10, după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:**

„b¹) nerespectarea de către persoanele juridice a prevederilor art. 3 alin. (6¹), se sancționează cu amendă contravențională de 10.000 de lei și cu sancțiunea complementară de suspendare

a activității pe o perioadă de 30 de zile la prima abatere; săvârșirea unei noi contravenții la această lege se sancționează cu amenda contravențională de 20.000 de lei și cu sancțiunea complementară de închidere a unității.”

3. **Articolul 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 14¹. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane împuternicite în acest sens de către Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorului, cu excepția prevederilor art. 10 lit. a), b) și b¹), pentru care constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții ai poliției locale sau ai Ministerului Afacerilor Interne.”

Art. II. — La articolul 3 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 125 din 18 februarie 2020, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul săvârșirii contravențiilor prevăzute la art. 2 pct. 7), 20), 22) și 23) se dispune și măsura suspendării activității localului public pe o perioadă cuprinsă între 10 și 30 de zile.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN-CLAUDIU ROMAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 22 martie 2022.
Nr. 64.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET**pentru promulgarea Legii privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, precum și modificarea Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind modificarea și completarea Legii nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, precum și modificarea Legii nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 martie 2022.
Nr. 298.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — După articolul 140 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou titlu, titlul V1 „Asistența medicală mobilă”, cuprinzând articolele 140¹—140²⁰, cu următorul cuprins:

„TITLUL V1

Asistența medicală mobilă

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 140¹. — (1) Obiectul prezentului titlu îl constituie reglementarea domeniului asistenței medicale mobile.

(2) Asistența medicală mobilă are ca scop furnizarea de servicii medicale, în regim mobil, în zone cu acoperire deficitară a serviciilor de sănătate, pentru prevenție și profilaxie, screeningul afecțiunilor medicale prevalente, control medical periodic, general și de specialitate, precum și livrarea medicamentelor din programele naționale de sănătate, la domiciliu, atât pentru bolnavii cronici, cât și pentru pacienții cu patologii acute, beneficiari ai asistenței medicale în regim mobil.

(3) Serviciile de asistență medicală mobilă se acordă cu prioritate gravidelor, copiilor și altor categorii de persoane vulnerabile din zonele defavorizate care se confruntă cu lipsa cabinetelor de medicină de familie, a medicilor de familie sau a asistenților medicali comunitari.

(4) Serviciile de asistență medicală mobilă sunt furnizate și persoanelor care nu sunt înscrise la medicul de familie, celor care nu au documente de identitate, copiilor, adolescenților însărcinați și mamelor adolescente care nu au reprezentant legal, precum și persoanelor care nu au card de sănătate.

Art. 140². — În înțelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *ambulatoriu mobil* — unitate sanitară cu caracter temporar, ce presupune transformarea unui spațiu aflat la distanță față de sediul ambulatoriului propriu-zis într-un spațiu adecvat pentru a furniza servicii medicale în regim mobil pacienților;

b) *caravană medicală* — ansamblul personalului medical care se deplasează cu echipamente medicale în zone cu acoperire deficitară a serviciilor de sănătate pentru a furniza servicii medicale;

c) *zonă cu acoperire deficitară cu servicii medicale* — localitate sau zonă compactă dintr-o localitate unde accesul la serviciile de sănătate de orice tip este dificil din rațiuni sociale — zone cu un capital uman scăzut și condiții improprii de locuit, teritoriale — situate la peste 20 km de cel mai apropiat spital public sau ca urmare a lipsei furnizării unei anumite categorii de servicii medicale.

CAPITOLUL II

Metodologia de funcționare a asistenței medicale mobile

Art. 140³. — Asistența medicală mobilă se asigură de către medicii de specialitate împreună cu alt personal specializat și autorizat potrivit prevederilor art. 653 alin. (1) lit. a), cu sprijinul lucrătorilor sociali și asistenților medico-sociali ai organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății.

Art. 140⁴. — În cadrul asistenței medicale mobile se acordă servicii medicale prin următoarele structuri:

a) cabinete și unități medicale mobile organizate potrivit normelor de aplicare a prezentului titlu, aprobate prin ordin al ministrului sănătății;

b) caravane medicale, organizate în clădiri cu autorizație sanitară de funcționare sau în corturi medicale special amenajate, conform normelor de aplicare a prezentului titlu, aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 140⁵. — Caravanele medicale pot fi organizate temporar și în:

- unități medicale ambulatorii de specialitate, potrivit art. 135 alin. (1);
- cabinete de medicină de familie;
- centre comunitare integrate;
- corturi special amenajate;
- rulote sau vehicule echipate corespunzător furnizării de servicii medicale mobile;
- construcții modulare;
- școli;
- cabinete școlare;
- săli de sport.

CAPITOLUL III

**Coordonarea activităților
din ambulatoriile de specialitate mobile**

Art. 140⁶. — În structurile prevăzute la art. 140⁴ și 140⁵ se pot desfășura următoarele activități:

- activități de medicină preventivă;
- activități medicale curative;
- activități de investigații și diagnostic;
- activități de investigații clinice și paraclinice;
- asistență medicală prin telemedicină;
- activități de reabilitare medicală;
- servicii de screening pentru depistarea precoce a bolilor;
- activități conexe actului medical;
- educație pentru sănătate.

Art. 140⁷. — În structurile prevăzute la art. 140⁴ și 140⁵, medicii specialiști pot avea în coordonare medici rezidenți și studenți din domeniul sănătății. Medicii specialiști pot colabora și cu alte categorii de personal medical, potrivit prevederilor art. 653 alin. (1) lit. a), precum și cu asistenți medicali comunitari,

mediatori sanitari, lucrători sociali și asistenți medico-sociali ai organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății.

Art. 140⁸. — Activitatea desfășurată de către studenții facultăților de medicină generală, stomatologie și medicină și farmacie în cadrul caravelor medicale se poate asimila practicii medicale obligatorii desfășurate pe perioada vacanțelor.

CAPITOLUL IV

Personalul care acordă servicii de asistență medicală mobilă

Art. 140⁹. — Medicii specialiști desfășoară activități de asistență medicală mobilă astfel:

a) ca persoană fizică independentă/autorizată potrivit prevederilor legale;

b) ca angajați ai uneia dintre structurile prevăzute la art. 135 sau ai unităților sanitare cu personalitate juridică în structura cărora funcționează entitatea ambulatorie de specialitate.

Art. 140¹⁰. — (1) Alături de medicii care acordă servicii medicale specializate își desfășoară activitatea și următoarele categorii de personal:

a) medici stomatologi;

b) farmaciști, cu respectarea competențelor descrise la art. 568 alin. (1) și (2);

c) asistenți medicali, cu respectarea competențelor prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, asistenți de farmacie;

d) moașe, care își desfășoară activitatea în regim salarial și/sau independent, aflate în colaborare cu medicul specialist în medicină de familie sau cu medicul specialist în obstetrică-ginecologie, conform competențelor prevăzute la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare;

e) lucrători sociali și asistenți medico-sociali ai organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății.

(2) În realizarea activităților de asistență medicală mobilă poate fi implicat atât personalul medical, definit la art. 653 alin. (1) lit. a), cât și furnizorii de servicii conexe actului medical — tehnician dentar, biolog, biochimist, chimist, fizician, fizio-kinetoterapeut, moașă, psiholog, logoped, sociolog, profesor de cultură fizică medicală, opticianoptometrist, tehnician de proteze și orteze, tehnician de proteze auditive, tehnician de aparatură medicală, astfel cum sunt prevăzuți la art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001.

(3) În realizarea activităților de asistență medicală mobilă mai pot fi implicați: asistenți medicali comunitari, mediatori sanitari, paramedici, voluntari ai ONG-urilor de profil, asistenți sociali, consilieri din programele medicale.

Art. 140¹¹. — (1) Asistenții medicali comunitari identifică persoanele vulnerabile din punct de vedere medical și/sau medico-social care necesită servicii de sănătate preventive și

curative și le facilitează accesul la serviciile medicale de specialitate desfășurate prin intermediul furnizorilor de servicii medicale din cadrul ambulatoriilor mobile, al cabinetelor medicale, unităților mobile și al caravelor medicale. Asistenții medicali comunitari colaborează cu organizatorii activităților de asistență medicală mobilă prin informarea și mobilizarea pacienților care necesită intervenția din cadrul acestor activități, dar și la monitorizarea lor prin asigurarea consilierii, cât și monitorizarea tratamentului la recomandarea medicului specialist și/sau a medicului de familie.

(2) În comunitățile lipsite de medic de familie sau cu un număr insuficient de medici de familie, autoritățile locale asigură prezența cel puțin a unui asistent medical comunitar.

Art. 140¹². — Moașele identifică în comunitate copiii, gravidele, lăuzele și femeile de vârstă fertilă cuprinsă între 15 și 45 de ani, vulnerabile din punct de vedere medical și/sau medico-social, care necesită servicii de sănătate preventive și curative și le facilitează accesul la serviciile medicale de specialitate desfășurate prin intermediul furnizorilor de servicii medicale din cadrul ambulatoriilor mobile, al cabinetelor medicale, unităților mobile și al caravelor medicale. Moașele colaborează cu organizatorii activităților de asistență medicală mobilă prin informarea și mobilizarea pacienților care necesită intervenția din cadrul acestor activități, dar și la monitorizarea lor prin asigurarea consilierii, cât și monitorizarea tratamentului la recomandarea medicului specialist și/sau a medicului de familie.

Art. 140¹³. — (1) Gravidele și lăuzele care nu au împlinit 18 ani beneficiază de asigurarea cu prioritate a serviciilor de sănătate preventive sau curative și a consulturilor medicale de specialitate desfășurate prin intermediul ambulatoriilor mobile, al cabinetelor, unităților mobile și al caravelor medicale.

(2) În cazul identificării gravidelor și a lăuzelor care nu au împlinit 16 ani, asistenții medicali comunitari și moașele vor sesiza serviciile sociale locale și unitățile de învățământ pentru aplicarea măsurilor de protecție socială necesare, susținerea continuării participării școlare, inclusiv protecția împotriva oricărei forme de abuz sexual.

CAPITOLUL V

Educație pentru sănătate

Art. 140¹⁴. — Complementar activităților de asistență medicală mobilă se pot desfășura activități de educație pentru sănătate. Acestea constau în promovarea cunoștințelor corecte privind diferite aspecte ale sănătății și totodată de formare a atitudinilor și deprinderilor favorabile unui comportament responsabil și sănătos, inclusiv informare cu privire la sănătatea reproducerii, sănătatea în timpul sarcinii și îngrijirea nou-născutului.

Art. 140¹⁵. — Educația pentru sănătate poate fi susținută de către medici specialiști, medici specialiști în medicina de familie, medici rezidenți, asistente medicale, moașe, asistenți medicali comunitari și reprezentanți ai instituțiilor și organizațiilor care au ca obiect de activitate furnizarea de servicii educaționale în domeniul sănătății. Aceștia vor folosi, în vederea informării, materiale educative alcătuite pe nivelul de înțelegere al persoanelor vulnerabile și adaptate în funcție de vârstă.

Art. 140¹⁶. — Prin educația pentru sănătate se urmărește informarea și educarea populației în domeniul medical pentru a cunoaște manifestările bolilor și prevenirea lor, dobândirea unor atitudini și deprinderi care să fie favorabile sănătății și să

conducă la diminuarea numărului de îmbolnăviri ori la reducerea comportamentelor cu risc pentru sănătate.

Art. 140¹⁷. — Activitățile de educație pentru sănătate desfășurate în cadrul asistenței medicale mobile pot include și informații ori ghidare în cariera medicală, precum și promovarea domeniilor medicale deficitare din punctul de vedere al personalului calificat.

CAPITOLUL VI Finanțarea

Art. 140¹⁸. — (1) Personalului medical menționat la art. 140⁷ i se recunoaște serviciul prestat în cadrul activităților de asistență medicală mobilă ca program normal de lucru în cadrul unităților medicale în care profesează.

(2) La indicația medicului de familie, gravidei aflate în situație de vulnerabilitate socială i se asigură decontarea transportului intrajudețean sau interjudețean, pentru deplasarea la spital, în vederea urmăririi sarcinii.

Art. 140¹⁹. — Pentru furnizarea serviciilor medicale prin asistența medicală mobilă și decontarea transportului gravidelor

vulnerabile, Ministerul Sănătății și Casa Națională de Asigurări de Sănătate prevăd anual fonduri din bugetul repartizat.

Art. 140²⁰. — Pentru încurajarea organizării de activități de asistență medicală mobilă, autoritățile centrale sau locale pot acorda facilități și stimulente financiare furnizorilor de servicii medicale din zonele cu acces deficitar la servicii de sănătate, inclusiv organizațiilor neguvernamentale care desfășoară activități în domeniul sănătății.”

Art. II. — În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi se elaborează normele de aplicare a dispozițiilor titlului V¹, prevăzute la art. 140⁴ lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost completată prin prezenta lege, și se aprobă prin ordin al ministrului sănătății, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN-CLAUDIU ROMAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
FLORIN-VASILE CÎȚU

București, 22 martie 2022.
Nr. 65.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 22 martie 2022.
Nr. 299.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 507**

din 13 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Uniunea Națională a Judecătorilor din România în Dosarul nr. 12.369/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 268D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarea excepției, domnul avocat Ștefan Nicolae Alexandru, cu delegație depusă la dosar. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autoarei, care arată că la dosar este comunicat un punct de vedere din partea Avocatului Poporului cu privire la alte dispoziții legale decât cele supuse controlului de constituționalitate, respectiv dispoziții din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. În acest context solicită Curții să sesizeze acest aspect, pentru a fi transmis la dosar un punct de vedere corect.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea cererii formulate de apărător.

5. Curtea, deliberând, respinge cererea și acordă cuvântul asupra excepției de neconstituționalitate.

6. Apărătorul autoarei excepției solicită admiterea acesteia prin raportare la textele constituționale indicate în notele scrise prin care a fost ridicată excepția, arătând, în esență, că textul de lege criticat instituie o excepție de la comunicarea informațiilor de interes public din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice. Problema de constituționalitate intervine atunci când în acest domeniu sunt incluse chestiuni care țin de rolul și administrarea justiției, stabilite prin acte infralegale și clasificate, cum sunt hotărârile Consiliului Suprem de Apărare a Țării. Excepția de la liberul acces la informațiile de interes public ar trebui să intervină numai prin lege, astfel cum s-a reținut prin Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, paragraful 39 și următoarele, iar nu prin acte infralegale. Varianta actuală, în care prin acte infralegale și clasificate pot fi exceptate de la comunicare informații care nu au legătură cu definiția noțiunii de „siguranță națională” în sensul Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României, permite să fie acoperită exceptarea de la comunicare a informațiilor care țin de conceptul de securitate extinsă. La momentul la care s-au solicitat informațiile de interes public, s-a formulat acțiunea în justiție și a fost sesizată Curtea

Constituțională nu exista nicio prevedere legală care să stabilească în mod expres că tot ce ține de funcționarea justiției nu poate avea caracter clasificat. Ulterior s-au adoptat norme cu caracter vag și echivoc care permit în continuare organelor statului să ascundă informații de interes public care se găsesc în legislația de organizare judiciară și care nu fac ca textul de lege criticat să capete un caracter constituțional.

7. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, în principal, ca inadmisibilă, deoarece sunt aspecte care țin de interpretarea noțiunii de „securitate națională” care intră în competența instanței de judecată, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, pentru argumentele reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 462 din 4 decembrie 2003.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 14 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.369/3/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public.** Excepția a fost ridicată de Uniunea Națională a Judecătorilor din România într-o cauză având ca obiect recursul împotriva sentinței prin care s-a respins acțiunea având ca obiect obligarea Serviciului Român de Informații la comunicarea anumitor informații de interes public. Este vorba despre informațiile și/sau documentele transmise Consiliului Superior al Magistraturii care apar menționate în Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 636 din 15 iunie 2015, cum este, spre exemplu, Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 17 din 28 februarie 2005, prin care s-a integrat problema corupției și combaterea acesteia în structura strategiei de securitate națională.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 51 din 16 februarie 2016, este necesar ca o lege să întrunească cerințele clarității, accesibilității și previzibilității pentru a putea reglementa în domeniul drepturilor fundamentale, respectiv dreptul la informație sub aspectul accesului liber la informații de interes public. Prin interpretarea dată de Serviciul Român de Informații textului de lege criticat se ajunge ca, sub incidența noțiunii de „securitate națională”, să fie excluse de la accesul liber la informațiile de interes public o serie de informații care nu au legătură cu definiția „securității naționale” dată prin Legea nr. 51/1991, ci cu definirea conceptului de „securitate extinsă”, astfel cum acesta rezultă din hotărâri adoptate la nivelul Consiliului Suprem de Apărare al Țării, ceea ce contravine „standardelor fixate în jurisprudența Curții Constituționale”.

10. Autoarea face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 24 martie 2011, prin care s-a reținut, în esență, că a lăsa la îndemâna organelor sau autorităților publice care dețin informațiile de interes public să decidă dacă acestea sunt sau nu exceptate de la accesul liber al cetățenilor ar însemna instituirea unui arbitrar în aprecierea informației ca fiind sau nu de interes public pentru cetățeni. Numai legiuitorul poate califica o informație

ca ținând de „securitatea națională”, și nu alte organe sau autorități publice. În concret, prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării, problema corupției și combaterea acesteia au fost integrate în strategia de securitate națională. S-a extins astfel conceptul de „securitate națională” prin acte infralegale, care sunt clasificate. Incluziunea informațiilor ce țin de independența justiției în sfera „securității naționale” prin acte normative infralegale, clasificate, aduce atingere art. 124 și 126 din Constituție, deoarece caracteristica legii este aceea de a fi publică și accesibilă, astfel încât toate persoanele să își ajusteze comportamentul în funcție de normele sale, judecătorii să se supună numai acesteia, iar procedurile judiciare să se poată desfășura în conformitate cu legea. Justiția, ca serviciu public, este incompatibilă fundamental cu orice norme clasificate care i-ar afecta în vreun fel modul de funcționare.

11. Se solicită să se constate că art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 „este neconstituțional în măsura în care prin «securitate națională» (care include apărarea, siguranța și ordinea publică) sunt cuprinse noțiuni ce excedează celor prevăzute de legislația primară, inclusiv aspecte ce țin de independența, administrarea și funcționarea justiției definite ca atare prin legislație infralegală și clasificată, precum hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării”.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că, în raport cu argumentele invocate de autoarea excepției, nu se prefigurează o neconstituționalitate a textului de lege criticat și se impune ca excepția să fie respinsă.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Avocatul Poporului** face referire la punctele sale de vedere exprimate anterior și reținute prin deciziile Curții Constituționale nr. 462 din 4 decembrie 2003 și nr. 1.175 din 11 decembrie 2007, în care a apreciat că dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 sunt constituționale.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile apărătorului autoarei excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, care au următorul cuprins: „*Se exceptează de la accesul liber al cetățenilor, prevăzut la art. 1 și, respectiv, la art. 111, următoarele informații: a) informațiile din domeniul apărării naționale, siguranței și ordinii publice, dacă fac parte din categoriile informațiilor clasificate, potrivit legii.*”

18. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 privind statul român, art. 21 alin. (3) teza întâi referitor la dreptul la un proces echitabil, art. 31 privind dreptul la informație, art. 124 referitor la înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat face referire la „siguranța” națională, terminologie specifică domeniului înainte de revizuirea Constituției, care în art. 49 făcea referire la „apărarea siguranței naționale”. Ca urmare a revizuirii Legii fundamentale din anul 2003, conceptul de „siguranță națională” a fost înlocuit cu cel de „securitate națională”. Distinct de aspectele terminologice menționate, Curtea observă și că asupra conținutului normativ al textului de lege criticat s-a pronunțat prin mai multe decizii, toate publicate după revizuirea Constituției, cum ar fi, spre exemplu, Decizia nr. 462 din 4 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 26 ianuarie 2004, Decizia nr. 568 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 890 din 1 noiembrie 2006, Decizia nr. 1.175 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 din 24 ianuarie 2008, și Decizia nr. 392 din 24 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 19 iulie 2011, prin care a respins excepția ca neîntemeiată.

20. Curtea a reținut, în esență, că „exceptarea prevăzută de textul de lege criticat este legitimată chiar de dispozițiile constituționale invocate ca fiind încălcate. Astfel, art. 31 alin. (3) din Constituție, republicată, stabilește că *«Dreptul la informație nu trebuie să prejudicieze [...] securitatea națională»*, iar art. 53 din aceasta prevede că exercițiul unor drepturi poate fi restrâns, printre altele, pentru apărarea securității naționale, concept care include apărarea națională, siguranța și ordinea publică vizate de art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001.”

21. Prin Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 20 aprilie 2018, și Decizia nr. 802 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 20 martie 2019, Curtea a constatat că sintagmele „aduc atingere gravă drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor români” și „ori altor asemenea interese ale țării” cuprinse în art. 3 lit. f) din Legea nr. 51/1991 privind securitatea națională a României sunt neconstituționale, deoarece aduc atingere art. 1 alin. (5), art. 26 și 53 din Constituție.

22. De asemenea, în Decizia nr. 91 din 28 februarie 2018, paragraful 81, Curtea a reținut că săvârșirea unor infracțiuni determinate, precum cele de corupție, nu va putea fi calificată drept o amenințare la adresa securității naționale chiar dacă faptele aduc atingere gravă anumitor drepturi și libertăți fundamentale ale cetățenilor români. Astfel, deși unele infracțiuni sunt de natură să aducă atingere gravă anumitor drepturi și libertăți fundamentale, sancționarea lor fiind în interesul general, totuși acestea nu au amploarea necesară calificării lor ca amenințări la adresa securității naționale.

23. Curtea observă însă și că autoarea excepției de neconstituționalitate a contestat, în temeiul Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, refuzul autorității cu atribuții în domeniul securității naționale de a-i comunica informații și/sau documente clasificate. Curtea constată, așa cum a observat și instanța de recurs, că autoarea excepției nu a exercitat o „acțiune directă împotriva clasificării informațiilor” solicitate deși, prin Hotărârea nr. 636 din 15 iunie 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, i s-a comunicat că informațiile și actele solicitate sunt clasificate. Autoarea excepției avea posibilitatea de a contesta clasificarea conform procedurii prevăzute de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, coroborată cu Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Din această perspectivă, Curtea reține că autoarea solicită pronunțarea unei decizii interpretative referitoare la Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public al cărei efect să fie scoaterea de sub incidența Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate a „legislației infralegale și clasificate, precum hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării” prin

care s-au reglementat „aspecte ce țin de independența, administrarea și funcționarea justiției” într-o cauză în care s-a contestat refuzul autorității cu atribuții în domeniul securității naționale de a-i comunica informații care s-ar putea afla în domeniul de reglementare al Legii nr. 51/1991 privind securitatea națională a României. Prin urmare, nu poate fi stabilită nicio legătură între modul în care critica de neconstituționalitate a fost formulată și fondul cauzei în care a fost ridicată excepția.

24. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)*”. Referitor la condiția de admisibilitate privind relevanța unei excepții de neconstituționalitate, în jurisprudența sa Curtea a reținut că prima teză a art. 146 lit. d) din Constituție, privind excepția de neconstituționalitate ridicată în fața unei instanțe judecătorești sau de arbitraj comercial, reglementează un control de constituționalitate *a posteriori*, concret și incident, ce presupune *sine qua non* existența unui litigiu pendent, în cadrul căruia să se invoce neconstituționalitatea unor acte normative de reglementare primară care să aibă legătură cu soluționarea acestuia (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 2 aprilie 2019, paragraful 14). Acest control de constituționalitate este *a posteriori* pentru că vizează acte normative de reglementare primară intrate în vigoare. Este un control concret pentru că pornește de la un litigiu concret, aflat pe rolul unei instanțe judecătorești, aceasta din urmă sesizând judecătorul constituțional doar cu soluționarea chestiunii de constituționalitate, adică a raportului abstract de conformitate a actului de reglementare primară cu Constituția. În sfârșit, acesta este un control incident pentru că apare în cadrul unui litigiu pendent pe rolul unei instanțe judecătorești, dar nu poate fi soluționat de aceasta, ci trebuie deferit Curții Constituționale, care îl va soluționa fără a cunoaște sau interveni pe fondul cauzei litigioase care l-a determinat. Însă Curtea Constituțională nu poate analiza conformitatea unor acte normative cu Constituția în absența unei legături relevante între excepția de neconstituționalitate ridicată și procesul pendent. Prin urmare, Curtea a constatat că, de principiu, condiționarea sesizării sale cu o excepție de neconstituționalitate de legătura dispoziției legale criticate cu soluționarea cauzelor reprezintă un aspect

esențial al acestui tip de control de constituționalitate (a se vedea Decizia nr. 793 din 6 decembrie 2018, paragraful 19).

25. Mai mult, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut și că este inadmisibil să fie investită cu examinarea neconstituționalității unui act normativ într-un cadru procesual creat special cu acest scop (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 137 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 10 mai 2011, sau Decizia nr. 460 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 9 octombrie 2014, paragraful 39, și Decizia nr. 484 din 12 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 993 din 23 noiembrie 2018, paragraful 15). În același sens sunt statuările Curții de Justiție a Uniunii Europene din Hotărârea din 11 martie 1980, pronunțată în Cauza *Foglia contra Novello*, în care această instanță a admis că nu este competentă în cazul în care ar fi obligată să pronunțe hotărâri în cauze provocate „care ar pune în pericol întregul sistem al căilor de atac aflate la dispoziția persoanelor private pentru a le permite să se apere”.

26. Totodată, din examinarea motivării excepției, Curtea reține că autoarea nu formulează critici de neconstituționalitate cu privire la textul de lege criticat din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, ci solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie prin care acesta să primească o anumită interpretare, considerată de natură a produce efecte de modificare a dispozițiilor legale referitoare la siguranța națională.

27. Or, interpretarea legii într-un caz determinat, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, excedează competenței acesteia (a se vedea Decizia nr. 62 din 28 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 9 martie 2021, paragraful 12).

28. Mai mult, solicitarea adresată de autoare Curții Constituționale ar avea ca efect modificarea și completarea textului de lege criticat, anume art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, contrar celor prevăzute de art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 potrivit căruia „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului*” (a se vedea Decizia nr. 683 din 18 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 6 iulie 2010).

29. Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 este inadmisibilă, urmând să o respingă ca atare.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 12 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, excepție ridicată de Uniunea Națională a Judecătorilor din România în Dosarul nr. 12.369/3/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 41

din 27 ianuarie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 42 alin. (8), (9) și (10)
din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență

Mona-Maria Pivniceru	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (8), (9) și (10) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, excepție ridicată de Bogdan Micu și Societatea Weird Fashion — S.R.L., cu sediul în Constanța, prin administrator special Bogdan Micu, în Dosarul nr. 4.196/118/2017/a4 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 139D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 806 din 10 noiembrie 2020, relevante fiind paragrafele 16 și 21.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Decizia civilă nr. 609 din 13 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.196/118/2017/a4, **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 42 alin. (8), (9) și (10) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Bogdan Micu și Societatea Weird Fashion — S.R.L., cu sediul în Constanța, prin administrator special Bogdan Micu, într-o cauză civilă având ca obiect procedura insolvenței — Legea nr. 85/2014.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se critică, în esență, neclaritatea textului de lege în ceea ce privește citarea și comunicarea actelor de procedură, nu numai prin publicarea citației în Buletinul procedurilor de insolvență, ci și potrivit Codului de procedură civilă, către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2014, ulterior deschiderii procedurii insolvenței. Se apreciază că reglementarea legală nu este clară în sensul de a se arăta explicit că în cazul acestor proceduri contencioase, citarea și comunicarea actelor de procedură trebuie să se realizeze și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, iar o astfel de neclaritate și ambiguitate aduce atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

6. **Curtea de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța de judecată învederează că art. 42 alin. (8) din Legea nr. 85/2014 instituie regula prezumării termenului în cunoștință în privința creditorilor care au înregistrate cereri de admitere a creanțelor, regulă instituită în mod evident pentru asigurarea rapidității procedurii. De asemenea, art. 42 alin. (9) și (10) din lege reglementează editarea Buletinului procedurilor de insolvență (BPI) și efectul publicării actelor de procedură în BPI, aceste dispoziții fiind menite însă să asigure celeritatea procedurilor. Așa fiind, prevederile de lege criticate nu încalcă dreptul la apărare al părților și nici nu restrâng nejustificat exercițiul drepturilor debitorilor aflați în insolvență sau al creditorilor implicați în procedură.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 42 alin. (8), (9) și (10) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 42: „(8) *Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 100 ori la art. 146 sau 147, după caz, și nu vor mai fi citați.*

(9) *În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează BPI.*

(10) *Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în BPI înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”*

11. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi contravin dispozițiilor constituționale ale art. 24 privind dreptul la apărare coroborat cu art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că soluția legislativă criticată din Legea nr. 85/2014 a mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici similare, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 283 din 21 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 20 iunie 2014, Decizia nr. 782 din 4 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 25 februarie 2021, Decizia nr. 806 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 15 februarie 2021, și Decizia nr. 831 din 17 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 463 din 29 aprilie 2021, decizii prin care Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

13. Astfel, din perspectiva criticilor formulate, în jurisprudența menționată, Curtea a reținut că, astfel cum rezultă din contextul reglementării criticate, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii, precum și prima citare și comunicarea actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune se efectuează potrivit Codului de procedură civilă, așadar potrivit regulii general aplicabile în procesele civile. După deschiderea procedurii, publicarea actelor de procedură în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces. Mai mult, legea prevede că în cazul persoanelor împotriva cărora se introduce o acțiune după deschiderea procedurii insolvenței, pe lângă citarea și comunicarea actelor de procedură prin Buletinul procedurilor de insolvență, se vor efectua și formalitățile de citare/comunicare prevăzute de dreptul comun în materie.

14. Curtea a observat că Legea nr. 85/2014 instituie măsuri deosebite pentru ca părțile implicate în procedura insolvenței, respectiv debitorii și creditorii, să se bucure de o informare corectă a situației lor juridice, inclusiv prin notificarea potrivit regulilor de drept comun, astfel încât, ulterior deschiderii procedurii, aceștia să își poată exercita dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. Faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, cu excepția primei comunicări a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2014, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare sau dreptului de acces liber la justiție (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 499 din 4 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 26 ianuarie 2018, paragraful 24).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Bogdan Micu și Societatea Weird Fashion — S.R.L., cu sediul în Constanța, prin administrator special Bogdan Micu, în Dosarul nr. 4.196/118/2017/a4 al Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 42 alin. (8), (9) și (10) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 ianuarie 2022.

PREȘEDINTE

prof. univ. dr. **MONA-MARIA PIVNICERU**

15. În acest context, Curtea a constatat că citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor prin Buletinul procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în specificul acestei proceduri, care presupune un număr foarte mare de părți și o mare diversitate de acte procedurale de natură să îngreuneze mult desfășurarea procedurii. Acestea constituie o măsură specială prin care se asigură soluționarea cu celeritate a cauzelor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 367 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2009, Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 879 din 16 decembrie 2009, Decizia nr. 1.453 din 3 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 6 ianuarie 2012).

16. Așa fiind, Curtea constată că sunt neîntemeiate susținerile autorilor excepției referitoare la pretinsa neclaritate a reglementării criticate din Legea nr. 85/2014, în ceea ce privește citarea și comunicarea actelor de procedură, întrucât, astfel cum a subliniat Curtea în jurisprudența sa în această materie, tocmai caracterul distinct al procedurii insolvenței a impus adoptarea unor reguli de procedură speciale, care derogă de la normele dreptului comun, stabilirea acestora constituind atributul exclusiv al legiuitorului, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție. În această materie, când legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe sau de exercitarea sa într-un anumit termen, nu a procedat în această manieră cu intenția de a restrânge accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci exclusiv pentru a instaura un climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării drepturilor constituționale prevăzute de art. 21 și 24, prevenind astfel abuzurile și asigurând protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în jurisprudența instanței de contencios constituțional își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind actualizarea valorii de inventar și modificarea
elementelor de descriere tehnică a imobilului teren
aflat în domeniul public al statului român și în administrarea
Băncii Naționale a României**

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar și modificarea elementelor de descriere tehnică a unui imobil teren aflat în domeniul public al statului și în administrarea Băncii Naționale a României, ca urmare a reevaluării în condițiile legii și a înscrierii bunului în cartea funciară, potrivit anexei ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Banca Națională a României își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și de cadastru și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 28 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

Guvernatorul

Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

București, 9 martie 2022.

Nr. 335.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului aflat în domeniul public al statului român și în administrarea Băncii Naționale a României,
pentru care se actualizează valoarea de inventar ca urmare a reevaluării și se modifică elementele
de descriere tehnică ca urmare a înscrierii în cartea funciară**

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Administratorul	Caracteristicile tehnice din inventarul centralizat	Caracteristicile tehnice actualizate	Valoarea actualizată (în lei)	Adresa poștală
96927	8.29.17.	Teren aferent Institutului Bancar Român	Banca Națională a României RO 361684	Suprafața conform Hotărârii Guvernului nr. 383/1996 — 5.200 mp	Suprafața înscrisă în CF 5.407 mp CF nr. 220742	32.024.989	București, sectorul 3, aleea Negru Vodă nr. 3

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
a zăcământului de apă geotermală din perimetrul Grota cu Aburi, județul Caraș-Severin**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a zăcământului de apă geotermală din perimetrul Grota cu Aburi, județul Caraș-Severin, aflat în administrarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională pentru Resurse Minerale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 22 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Mircea Abrudean

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Sorin-Călin Gal

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 18 martie 2022.

Nr. 373.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
a zăcământului de apă geotermală din perimetrul Grota cu Aburi, județul Caraș-Severin,
care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului**

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Persoana juridică ce administrează bunul	Baza legală	Elementele-cadru de descriere tehnică	Anul și actul dobândirii	Adresa	Vecinătăți	Valoarea de inventar (lei)															
	8.01.03	Grota cu Aburi	Agencia Națională pentru Resurse Minerale CUI 4192790		Zăcământul de apă geotermală este localizat în perimetrul Grota cu Aburi, având suprafața de 0,004 kmp, nr. topo 4117-14 și următoarele coordonate topografice, în sistemul de referință Stereo 70: <table border="1" data-bbox="587 1944 954 2116"> <thead> <tr> <th>Pct.</th> <th>x</th> <th>y</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>1</td> <td>380710</td> <td>297068</td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>380687</td> <td>297113</td> </tr> <tr> <td>3</td> <td>380612</td> <td>297099</td> </tr> <tr> <td>4</td> <td>380636</td> <td>297054</td> </tr> </tbody> </table>	Pct.	x	y	1	380710	297068	2	380687	297113	3	380612	297099	4	380636	297054	Legea minelor nr. 85/2003	Orașul Băile Herculane, județul Caraș-Severin	—	3.650.000
Pct.	x	y																						
1	380710	297068																						
2	380687	297113																						
3	380612	297099																						
4	380636	297054																						

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea domnului Silviu Aurelian Grigorescu
din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Silviu Aurelian Grigorescu se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 23 martie 2022.
Nr. 223.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind eliberarea doamnei Cristina Florentina Stanca
din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristina Florentina Stanca se eliberează din funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 23 martie 2022.
Nr. 224.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Cristina Florentina Stanca
în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Cristina Florentina Stanca se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 23 martie 2022.

Nr. 225.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului George Băeșu în funcția
de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 572/2013 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul George Băeșu se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 23 martie 2022.

Nr. 226.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Liviu Bostan din funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, aprobată prin Legea nr. 244/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 634/2015 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Liviu Bostan se eliberează din funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian NeacșuBucurești, 23 martie 2022.
Nr. 227.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea doamnei Iuliana Feclistov în funcția
de președinte, cu rang de secretar de stat,
al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2015 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, aprobată prin Legea nr. 244/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 634/2015 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Achiziții Publice, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Iuliana Feclistov se numește în funcția de președinte, cu rang de secretar de stat, al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian NeacșuBucurești, 23 martie 2022.
Nr. 228.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Flavius-Adrian Sirop
în funcția de secretar de stat la Ministerul Sportului**

În temeiul art. 29 și al art. 31 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Flavius-Adrian Sirop se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Sportului.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 23 martie 2022.

Nr. 229.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

